

Zászló, amely azt jelenti: összetartozunk!

Egy civil kezdeményezés eredményeképpen Budakeszi határában a Himnusz-szoborral szemben szentelték fel az országzászlót. A munka három kezdeményezőjével beszélgettünk.

– Honnan ered az országzászló gondolatata?

Bánhidi László: 1923-ban országgyűlési határozat rendelte el, hogy állítsák fel az országzászlót minden településen, amely a trianoni békediktátum által elszakított magyarságra emlékeztesse az Anyaországban élő magyarokat. Ezek közül a legnagyobb és legismertebb Budapesten, a mostani Szabadság téren állt volt, aminek a helyén most a szovjet felszabadítási emlékmű van. Remélem egyszer majd ezt is visszaállíthatjuk, bár ennek még nem jött el az ideje. A '90-es évek elejétől egyre több helyen állították vissza az országzászlót és ennek a hagyományát élesztgetjük mi is.

– Önöknek mi volt a személyes történetük a magyarsággal, és mi volt a budakeszi országzászló, a Minden Magyarok Zászlajának története?

Bánhidi László: Ami a családi indítást illeti apai nagyapám – aki egy egyszerű asztalos ember volt – utásként részt vett az 1940-es bevonuláson. Erdély magyarjai mindenhol könnyes szemmel, sóval és kenyérral fogadták őket. Tizenegynéhány éves voltam akkor, amikor ezt elmesélte, és már akkor is nagyon megérintett. De igazán akkor értettem meg, amikor a 80-as évek végén Illyefalván találkoztunk székelyekkel, akik elmondhatatlan örömmel kiáltottak föl, amikor megláttak minket: „Magyarok”!

Az országzászló gondolatával én találkoztam először a társaságból. A Koós Károly Építész Egyesülettel dolgoztunk Makó főterének megújításán, amikor egy idős helyi polgár javasolta, hogy vegyük be a tervbe a régi zászló újbóli felállítását. Ezt az ötletet nem sikerült megvalósítani, de a gondolat magvát elültette bennem. S aztán arra gondoltam, hogy miért

ne lehetne ezt Budakeszin is felállítani.

A történet a „Romkertből” indult. Bár az ötletet korábban többször felvettem másoknak, Domokossal kellett itt találkoznom, hogy szárnyra is kapjon.

Horváth Domokos: Egy jó ötlet volt. Nekem első hallásra megtetszett, és nem is volt kérdés, hogy megcsináljuk. Családom maga is érintett volt Trianonban. Nagybátyám a Székely hadosztályban harcolt, nagyapám – aki korábban táblabíró volt Kolozsváron - 1920 után a román hatóságok meghurcolták, megjárta a szamosújvári börtönt, majd átüldözték a határon.

Virágh Szabolcs: Az én családom is átélte a történelem viharait. Nagyszüleimtől és szüleimtől az ötvenes években vettek el mindent. Ők valamennyien tevékeny gondolkodó, építkező emberek voltak, ez hallatlan tenni akarást, ellenálló képességet fejlesztett ki bennük, amiből, azt hiszem, mi is sokat örököltünk. A 70-es évek hátizsákos turizmusa idején találkoztam a Csiki havasokban az Egyes Kónél egy öreg pásztorral, Pista bácsival. Amikor megtudta, hogy honnan jövünk, sírva fakadt és elmondta: ő még Ferenc Jóska katonája volt, s a legnagyobb fájdalma, hogy úgy érzi: nincs szüksége rá a Hazának. Akkor világosodott meg bennem, hogy mit jelent a hazaszeretet és, hogy a nemzet határai messze túlnyúlnak a jelenleg

megrajzolt határokon. Ez az Ő zászlója és egyben innen ered a neve: Minden Magyarok Zászlaja

Amikor Laci és Doma megkezdett kezdetben csak a lobogó költségének előteremtését vállaltam, de azután magával ragadott a lelkesedésük, és az ügy fontossága. Együtt győztük le a nehézségeket: az engedélyeztetéssel járókat és a pénzügyeket éppúgy, mint a műszakiakat.

– Mit jelent ez az Országzászló, amely itt, Budakeszi határában lobog? Voltak, akik irredentizmust emlegettek...

Bánhidi László: A zászló győzelem! Győzelem a tétlenség, a közöny felett. A bürokrácia, a pénz, a nehézségek felett. Azt jelenti, mi magyarok minden baj,

minden nehézség ellenére, a történelmünk és a határok ellenére összetartozunk!

Virágh Szabolcs: Itthon ez nem mindenki számára természetes. És ez szomorú. Clevelandben és Kászonban, amikor kibontanak egy piros-fehér-zöld zászlót, eléneklük a himnuszt és az emberek haza gondolnak, akkor ott tényleg megjelenik a haza. Lehet, hogy távol kell ahhoz menni, hogy az ember megértse ezeknek a dolgoknak az értelmét. Bánhidi Laci nagyon szép jelképrendszert tervezett a zászlóhoz, amelynek jelentése az idő előrehaladtával egyre gazdagodik.

Horváth Domokos: Még annyit jegyeznek meg, hogy a zászló ügye egy jó ügy. Munkánk során nagy ívben kerültük a pártpolitikát: értékeket igyekeztünk képviselni. Olyan értékeket, amelyek mellé mindenki oda állhat. Ezt megértették az emberek. A támogatás minden irányból jött: volt itt támogatás a polgári gondolkodású, volt szocialista emberek részéről is, és olyanoké is, akik nem szoktak állást foglalni. Nagy öröm volt számunkra, hogy a Gesztenyés-kert vendéglővel kiválóan tudtunk együtt dolgozni. Köszönjük mindenki segítségét és támogatását! Szeretnénk, ha ez az országzászló valóban Minden Magyarok Zászlója lehetne. Mi annak szánjuk!

szjm

